

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum inobedientia sit peccatum mortale? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

De inobedientia, in duos articulos diuisa.

D E inde considerandum est, de inobedientia.

¶ Et circa hoc quærentur duo.

¶ Primo, vtrum sit peccatum mortale?

¶ Secundo, vtrum sit grauissimum peccatorum?

ARTIC. I.

Vtrum inobedientia sit peccatum mortale?

552

A D primum sic proceditur. Videtur, quod inobedientia non sit peccatum mortale. Omne enim peccatum est inobedientia, vt patet per definitionem Ambrosij * superius positam. Si ergo inobedientia esset peccatum mortale, omne peccatū esset mortale.

sup. q. 69.
art. 1. con.

q. prac. 2.
2. arg. 1.

¶ 2 Præterea, Gregor. dicit trigesimo primo Moral. quod inobedientia oritur ex inani gloria. Sed inanis gloria non est peccatum mortale. Ergo nec inobedientia.

l. 31. c. 21
a med.

¶ 3 Præterea, Tunc dicitur aliquis esse inobediens, quando superioris præceptum non implet. Sed superiores multotiens præcepta multiplicant, quæ vix aut nunquam omnia possunt obseruari. Si ergo inobedientia esset peccatum mortale, sequeretur quod homo non posset vitare mortale peccatum: quod est inconueniens. Non ergo inobedientia est peccatum mortale.

S ED contra est, quod ad Romanos primo, & secundæ ad Timoth. tertio, inter alia peccata mortalia computantur parentibus non obedientes.

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum est *, peccatum mortale est quod contrariatur charitati, per quam est spiritualis vita. Charitate autem diligitur Deus & proximus. Exigit autem charitas Dei, vt eius mandatis obediatur, vt supra dictum est †. Et ideo inobedientem esse diuinis præceptis est peccatum mortale, quasi diuinæ dilectioni contrarium. In præceptis autem diuinis continetur, quod etiam superioribus obediatur. Et ideo etiam inobedientia, qua quis inobediens est præceptis superioris-

q. 24. ar.
12. et 1. 2

q. 72. a. 5.
et q. 88.

art. 1.
q. 24. a. 12

periorum, est peccatum mortale, quasi diuinæ dilectioni contrarium: secundum illud ad Rom. 13. Qui potestati resistit, Dei ordinationi resistit. Contrariatur insuper dilectioni proximi, in quantum superiori proximo subtrahit obedientiam quam ei debet.

1. de Pa-
radiso. c.
8 parum
ante me.
30.4.

Ad primum ergo dicendum, quod illa diffinitio Ambrosij ꝑ datur de peccato mortali quod habet perfectam peccati rationem. Peccatum autem veniale non est inobedientia: quia nõ est contra præceptum, sed præter præceptum. Nec etiam omne peccatum mortale est inobedientia, propriè & per se loquendo: sed solum tunc quando aliquis præceptum contemnit; quia ex fine morales actus speciem habent. Cum autem facit aliquid contra præceptum, non propter præcepti contemptum, sed propter aliquid aliud: est inobedientia materialiter tantum, sed pertinet formaliter ad aliam speciem peccati.

Ad secundum dicendum, quod inanis gloria appetit manifestationem alicuius excellentiæ. Et quia videtur ad quandam excellentiam pertinere, quod homo præceptis alterius non subdatur: inde est, quod inobedientia ex inani gloria oritur. Nihil autem prohibet ex peccato veniali oriri mortale: cum veniale sit dispositio ad mortale.

Ad tertium dicendum, quod nullus obligatur ad impossibile. Et ideo si totæ præcepta prælati aliquis ingerat seu iniungat, quod subditus ea implere non possit; excusatur à peccato. Et ideo prælati abstinere debent à multitudine præceptorum.

ARTIC. II.

553
op. 64 c.
11 Et He.
2. lect 2.
10. 2. me.
9. 21 43

Vtrum inobedientia sit grauißimum peccatum?
Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod inobedientia sit grauißimum peccatum. Dicitur enim 1. Reg. 15. Quasi peccatum ariolandi est, repugnare; & quasi scelus idololatriæ, nolle acquiescere. Sed idololatria est grauißimum peccatum, vt supra habitum est. Ergo inobedientia est grauißimum peccatum.
¶ 2 Præterea, illud peccatum dicitur esse in Spiritum